

BLOD, BETÆNDELSE OG KÆRLIGHED

Fra en varevogn behandler Frynseklínikken udsattes kæledyr i hele landet. Hus Forbi var med, da den mobile dyreklinik parkerede i Korsør.

af Mikkel Emil Lützen
foto: Iben Gad

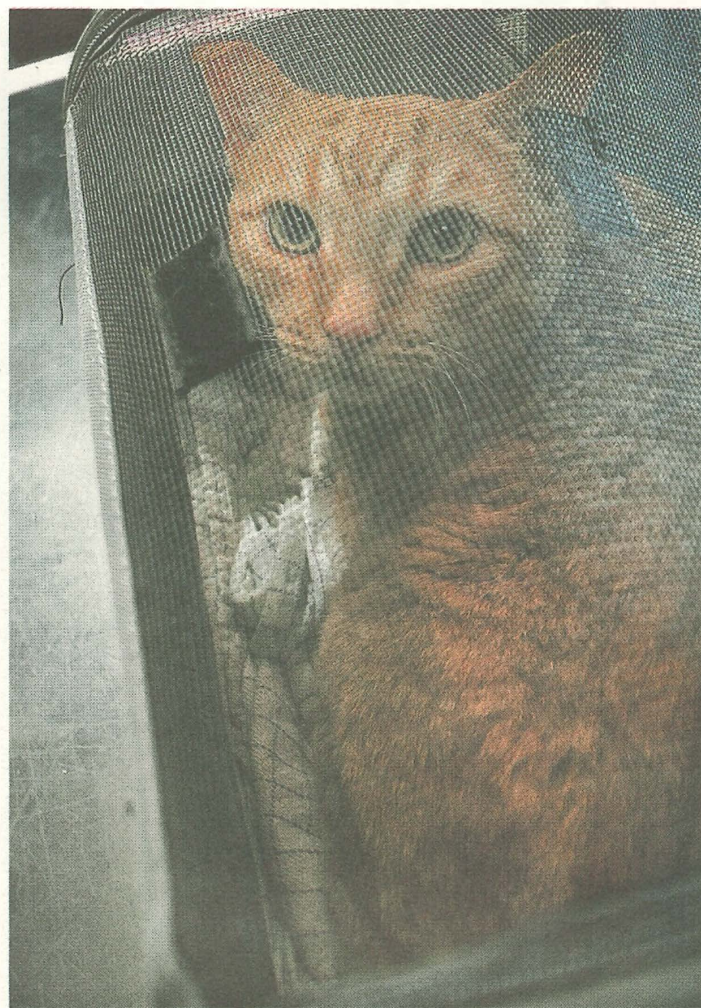
- Det var altså os, der var her først!

Der er nær gået rod i køen, da Søs Vinther gør opmærksom på, hvor længe hun og katten har været her.

- Vi stod her allerede klokken 7.30, understreger hun.

Det er halvanden time før, den rullende dyreklinik ramte asfalten foran værestedet i Korsørs industri-kvarter. 'Frynseklínikken' står der på siden af varevognen. Klinikken er en del af Dyreværnet. Der findes to varevogne, som er omdannet til rullende klinikker, og de blev doneret til Dyreværnet af dyreelskeren Jørgen Andersen i 2018. Siden har Frynseklínikken kørt land og dyrerige tyndt for at behandle socialt udsattes dyr. Jørgen Andersens eneste betingelse for donationen var, at klinikkerne blev opkaldt efter hans afdøde hund Frynse. Af samme grund pryder det lille gadekryds med de store øjne siderne på de mobile dyreklinikker.

Da Søs har gjort opmærksom på

køens rækkefølge, træder hun som den første ind i vognen. Hun har en stor hankat, Walther, i et kattebur, hvor der akkurat er plads til den røde pels og de lange knurhår. På halsen har katten et sår. Dyrlægerne Gabrielle Reese Christensen og Christine Fossing er iført sort uniform med Dyreværnets logo på brystet, og på hænderne har de blå plastikhandsker. Med alvorlig mine tilser de katten.

- Han har virkelig dårlige tænder, siger Christine og forklarer, at såret på halsen godt kan være en stressreaktion på tandsmerter.

Konsultationen tager kun ti minutter, for der er mange i køen, og Frynseklínikken har kun planlagt at holde her en time. Søs og Walther får en ny tid til tandbehandling og en recept på creme til at smøre såret. Inden Søs forlader vognen, rækker hun Christine en pengeseddel. I Frynseklínikken får man ikke en regning, men betaler, hvad man kan. Søs er på førtidspension, så pengene er små.

- Jeg har tre katte, og de er meget vigtige for mig. For cirka ti år siden fik jeg en depression, og samtidig fik jeg min første kat. Den hjalp mig ud af depressionen. Jeg har haft en barndom med vold og svigt, og mine katte virker som en pude på mine traumer. Jeg har PTSD, og når kattene lægger sig på skødet af mig og spinder, kommer der ro på, forklarer Søs.

Et bordben i hovedet og bylder i bagdelen

Uden for vognen forsøger en hund på størrelse med en pony at snuse en lille terrier bagi. Men terrieren blotter de spidse tænder, knurrer og bider efter den store hund. Dyreejerne fordriver ventetiden med småsnak, mens røg og damp står fra deres smøger og kaffekopper. Niels Lehmann står lænet op ad en grøn Nissan. I favnen har han en hvid bomuldshund på 11 somre, Ludvig hedder den.

- Han har fået en byld i bagdelen, siger Niels.

Niels fortæller, at han og konen ikke havde råd til at få behandlet hunden, hvis ikke det var for Frynseklínikken.

Så alternativet ville være at give ham væk eller aflive ham.

- Vi fik ham af min svigermor.

Egentlig ville jeg ikke have hund, men man kommer jo til at elske sådan nogle skabninger – de er svære at skille sig af med.

Niels havde aldrig forestillet sig, at han ikke ville have råd til at gå til dyrlægen. Han har været lidt uheldig, siger han underspillet. Niels fik en hjerneskade, da han blev overfaldet og fik slået et bordben gennem hjerneskallen. Siden har han haft svært ved at arbejde.

- Jeg føler tit, at jeg mangler et formål, nu hvor jeg ikke kan arbejde længere. Det hjælper Ludvig lidt på; han skal luftes og fodres.

Og tages til dyrlægen, kan man indskyde. Dyrlæge Christine Fossing løfter Ludvigs hale op, så en rød lilla byld kommer til syne under pelsen.

- Der er gået betændelse i en analkirtel, siger Christine og fortæller, at det er meget almindeligt.

- Men den her byld ser virkelig slem ud.

Christine beder Niels holde godt fat om hunden, så den ikke bider. For det hun skal til at gøre, bliver ikke rart for Ludvig, forklarer hun. Med tommel- og pegefinger holder hun fast om bylden og klemmer til. Ludvig piber hjerteskræende, da der går hul på bylden, og der sprøjter en blanding af blod og betændelse ud på Christines blå plastikhandske.

Batti skulle have været aflivet

I en stol uden for værestedet sidder Annette Stempin henslængt med en smøg i hånden og en hund på skødet. Hunden hedder Batti og er en blanding mellem en dværgpinscher og en chihuahua.

- Han har vildt dårlige tænder. Det kan give infektioner og sprede sig til blodbanen, og det vil han dø af. Så de rådne tænder skal ud, siger Annette.

Annette fortæller, at hun har været til dyrlæge med Batti, men en tandudtrækning var mere end hendes budget på førtidspension kunne klare.

- Det betyder alt, at Frynseklínikken kan fikse ham. Hvis de ikke kunne det, skulle han aflives. Han er ti år

**DET BETYDER
ALT, AT FRYNSE-
KLINIKKEN KAN
FIKSE HAM.
HVIS DE IKKE
KUNNE DET,
SKULLE
HAN AFLIVES.
HAN ER TI ÅR
GAMMEL
– MIN SØN ER NI,
SÅ DE HAR
FULGTES AD
HELE LIVET.**

Annette

gammel -
hele livet
knust, hv
venner!

Men det

- Det vill

han ikke s

også mere

med andre

noget at si

Men Batt

omgang; d

der skal til

Annette få

nedsætte b

og en besk

når Batti s

Jo flere vi

Det tynder

mængden i

VIDST

Hvis man sl

husdyr, ska

Forbi tilbyd

en dyrefors

gammel – min søn er ni, så de har fulgtes ad hele livet. Min søn ville være fuldstændig knust, hvis Batti skulle aflives – de er jo bedste venner!

Men det er ikke kun sønnen, det vil ramme.

- Det ville være tomt at komme hjem, hvis han ikke stod der og logrede. Jeg kommer også mere ud, når jeg har ham, og snakker med andre dyreejere. Altså, han giver mig jo noget at stå op til, siger Annette.

Men Batti bliver ikke behandlet i denne omgang; der er for mange hunde og katte, der skal tilses, til at dyrlægerne kan nå det. Annette får i stedet noget medicin, der kan nedsætte betændelsen i Battis rådne tænder, og en besked om, at hun vil modtage en SMS, når Batti skal have trukket tænder ud.

Jo flere vi kan hjælpe, jo bedre

Det tynder så småt ud i menneske- og dyremængden foran Frynseklínikken, og snart er

den sidste hund og ejer trådt ud af mobilklinikken.

- Det er dejligt, når der er så travlt som i dag. Jo flere vi kan hjælpe, jo bedre, siger dyrlæge Christine Fossing.

- De dyreejere, vi får besøg af, har ikke mange penge, så der kan godt gå lidt tid, før dyrene bliver behandlet. Det kan tit ses på øre-, hud-, og tandproblemer. Men ellers har dyrene det godt. Faktisk oplever vi tit, at dyreejerne passer bedre på deres dyr end på sig selv.

Christine tørrer klinikbordet af med en spritklud. Bordet, hvor flere tusinde husdyr er blevet tilset gennem årene. Hun tjekker, at vognen har nok forbindelser og medicin. Med klinikassistent Gabrielle ved sin side sætter hun nøglen i bilen. Frynseklínikken triller ud ad Korsørs gader. I morgen vil de parkere i en ny by, hvor der igen skal udskrives recepter og presses bylder.

VIDSTE DU AT ...

Hvis man skal bo på herberg med et husdyr, skal det være forsikret. Hus Forbi tilbyder alle Hus Forbi-sælgere en dyreforsikring.

FRYNSEKLINIKKEN

- Oprettet i 2018, da dyreejeren Jørgen Andersen donerede to mobilklinikker til Dyreværnet
- Behandler årligt 4.000 husdyr i alle afkroge af Danmark
- For at få sit dyr behandlet skal man være på overførselsindkomst

SPØRGSMÅL OG SVAR MED FRYNSEKLINIKKENS DYRLÆGE

Christine Fossing har arbejdet i Dyreværnet siden årtusindeskiftet. Hun har vaccineret, kastreret og presset bylder i et antal, der svarer til hårene på en labrador. Hus Forbi fangede hende mellem husdyrene.

Hvor mange dyr behandler I årligt?

Cirka 4.000. Vi er på farten tre dage om ugen, i to mobilklinikker med hver sin dyrlæge og klinikassistent.

Får I flere dyr ind, end I kan hjælpe?

Nej, det passer faktisk meget godt. Bortset fra hundene, der ofte har dårlige tænder, og tandbehandlingen kan godt have lang ventetid. Det er selvfølgelig synd for hunden, for dårlige tænder er smertefuldt.

Er der forskel på at være dyrlæge i Frynseklínikken og i en almindelig praksis?

Mange af dyrene kommer sjældnere til konsultation, så derfor kan kroniske lidelser godt være mere alvorlige end ellers. Vores dyreejere har ikke mange penge og kan derfor ikke bare svinge forbi deres nærmeste dyrlæge. Og så får vi ingen akutte tilfælde her, så det er sjældent stressende at være i Frynseklínikken.

Dyreejerne hos jer betaler, hvad de kan.

Hvordan får I det til at løbe rundt?

Vi får i gennemsnit omkring 45 kroner fra dyreejerne per behandling, og en behandling koster i gennemsnit 1.500 kroner. Så vi er afhængige af, at vi får en masse donationer fra søde folk, der gerne vil hjælpe os.

Hvordan sørger I for, at dem, der møder op, er berettiget til at få deres dyr behandlet?

Vi holder en kort visitationssamtale, hvor vi skal se dokumentation for, at vedkommende er på overførselsindkomst. Der er måske en eller to hver uge, der prøver at snyde, men vi får heldigvis siet dem fra, inden deres dyr bliver behandlet.

Hvad giver det dig at være dyrlæge i Frynseklínikken?

Det er dejligt at føle, at jeg gør en forskel. Dyreejerne er meget taknemmelige, og vi får meget ros for vores indsats. De mennesker, der kommer her, har ofte et meget tæt forhold til deres dyr. Mange fortæller, at de har psykiske problemer, og hvordan deres hund eller kat hjælper dem igennem dagen. Det er meget rørende.